

Mimo Polakovega vzornega posestva v Novem Kloštru smo dospeli po nekam praznični in po črnih dneh gospodarskega propada nekam veselejši Savinjski dolini — bila je ravno birma — v Smartno ob Paki in smo obiskali prijaznega in za napredek kmetijstva tako silno vnetega g. barona Warsberga. Razen kmetijske šole pa je ugajal našim ljudem najbolj še obisk vzornega gospodarstva mladega posestnika g. Medveda v Prelogah pri Šoštanju. Obiskali smo ga že ob zaključku izleta. Je to v resnici vzoren posestnik in se obisk njegove kmetije priporoča vsem našim kmetovalcem, ki so vneti za moderne gospodarske zboljšave. Na mali, 12 orálov veliki kmetiji uporablja s preračunanim gospodarskim haskom vse gospodarske stroje, kakor sejalni stroj, železne pluge in brane itd. Veliko pozornost naših ljudi je vzbudila gnojnična pumpa, kakršne menda nima nikdo v Sloveniji. S to pumpo je mogoče škropiti na daljavo 20 m in se pumpa uporablja lahko tudi kot brizgalna. Že pri dveh požarih se je sijajno obnesla. Najpristronejša zahvala g. Medvedu za vsa jasna in ljubezniva gospodarska pojasnila.

Nazadnje smo se oglasili še pri dveh naših znancih, vnetih in zaslužnih gospodarskih pobornikih, pri g. Blatniku, načelniku kmetijske podružnice in pri šolskem upravitelju g. Stoparju v Velenju. Vsak izmed nas je ponesel s tega poučnega izleta občutek tihega zadovoljstva in jasno zavest pridobljenega gospodarskega znanja in doganja.

NAŠA DRUŠTVA

Teharje. Na koncertu, katerega priredi Prosvetno društvo Teharje v nedeljo dne 15. junija ob 10. uri v salonu gostilne g. Pušnika (Šušterčič) v Teharjah, se bodo izvajale sledeče točke: 1. Dr. Fr. Kimovec: Geslo pavske zveze. 2. N. N.: Molitev. 3. Avgust Loban: Kislica sladka (pevska polka). 4. Vinko Vodopivec: Ves dan pri oknu. 5. Karlo Adamič: Vanjkušac (kolo). 6. Josip Pavčič: Pastarica (samospjev s spremljevanjem klavirja). Tenor poje g. Kazimir Modic. 7. Stanko Premrl: Korotan. 8. Karlo Adamič: Ples kralja Matjaža. 9. Iv. Ocvirk: Slovenske mladenke (dvospev s spremljevanjem klavirja za sopran in alt).

10. Hrabr. Volarič: Ljudmila (dvospev za sopran in alt s spremljevanjem klavirja). 11. Josip Pavčič: Pred durmi (samospjev za tenor s spremljevanjem klavirja; poje g. Kaz. Modic). 12. Emil Adamič: Planinec (samospjev za tenor s spremljevanjem klavirja; poje g. Kaz. Modic). 13. Jos. Suk: Suite, klavirski koncert, igra g. Fr. Luževič. 14. F. Ferjančič: Vzdihljaji slepega (kvartet z bas solo; pojejo sopran gđ. Lenika Ožek, alt gđ. Angela Zupanc, tenor g. Kaz. Modic, bas g. Pepi Gajšek in bas solo g. Pepi Zabukošek. 15. Matija Tomc: Balada o Čičku. Točke 8, 11 in 12, katere so na lepakih stavljen, se nadoomeščajo s točkami v tem programu objavljenimi, ker je baritonist g. Mirko Močan zadržan in se izvajajo namesto teh točke za tenor solo.

Vojnik. Tukajšnji fantovski odsek katoliškega izobraževalnega društva priredi v nedeljo dne 15. junija svojo veliko tombolo z 10 glavnimi dobitki ter še mnogo drugih manjših dobitkov. Tablice se prodajajo po 3 Din, katerih se obilen nakup toplo priporoča. Med drugimi dobitki in razni servisi. Bog živi!

Središče. V nedeljo, dne 15. junija bo po večernicah v dvorani društvenega doma predavanje o preganjanju kristjanov v Rusiji. Predavanje bodo pojasnjevale izredno lepe in izbrane skloptične slike. Vabljeni vsi!

DOPISI

Beograd. Jubilej škofa Jegliča smo tudi v Beogradu svečano proslavili. Na Vnebohod je bila rana sveta maša s skupnim svetim obhajilom za našega jubilanta. Popoldne slovesne pete litanijske in nato slavnostna akademija v dvorani poleg cerkve Kristusa Kralja. Dekleta so dvorano lepo ovenčala. Akademija je obsegala te točke: 1. Flejšman: Triglav (mešani zbor). 2. Svojemu nadpastirju (deklamirala Franca Pretnarjeva). 3. Ipavec: Slovenec sem (moški zbor). 4. Veselo čebljanje naših malčkov (slovenski otroci). 5. Govor (kaplan Ulaga). 6. Mav: Varihom Slovenije (moški zbor). 7. Naš fantovski kres (deklamirali slovenski fantje). 8. Živa slika z Mihečičevo pesmijo Kristusa Kralja in recitacijo evangelijskih blagov. Akademije sta se udeležila tudi apostolski nuncij Pellegrinetti in minister dr. Korošec. Slovenci, zlasti naše služkinje v Beogradu, so se svečanosti v obilnem številu udeležili in navdušeno vzklikali prevzvišene jubileantu, čigar slika je krasila dvorano. **Trbonje.** Sliši se, da je naš šolski upravitelj g. Martin Kranjčič vložil prošnjo za stalni pokoj, ker mu je potekla lepa doba 35 let, dolga doba tihega in skromnega dela na prosvetnem polju. Brez vsakega laskanja, je g. Kranjčič rez vzor učitelj, izborni pedagog in vzgleden vzgojitelj. Njegovi učenci, nekateri že učitelji, duhovniki in drugi uradniki, se ga vsi s hvaležnostjo spominjajo. Tudi trbojska mladina ga bo ohranila v hvaležnem in trajnem spominu. Povsod se čuje: »Škoda g. nadučitelja, da nas zapusti; bil je dober in moder vzgojitelj.« Služboval je v Dramljah, v Št. Vidu pri Grobelnem, v Svetini pri Celju, dolgo let v Skaljah, v Št. Vidu nad Valdekom in v Trbonjah 11 let. Bil je povsod spoštovan in priljubljen. Tudi sam prav rad povdarja: Povsod, kjerkoli sem služboval, sem živel z duhovščino složno, dobro se zavedajoč, da sloga jači, nesloga tlači, in da učitelj brez sloge ne more uspešno delovati v šoli in izven šole. Prelepe besede in posnemanja vredne! Četudi njegova življenjska pot ni bila vedno s cveticami nastlana, da je bilo večkrat tudi mnogo trnja vmes, je vedno vesel in dobre volje. Znan je tudi kot dober pevec-tenorist. Kot tak nam je mnogokrat tudi v cerkvi zapel, da smo bili vsi veseli. Tudi v tem oziru ga homo pogrešali. Bog daj, da bi dobili na njegovo mesto njemu enakega in vrednega namestnika za nadučitelja! Njemu in njegovi ljubeznivi gospe želimo še mnoga leta krepkega zdravlja in mirnega in veselega uživanja zlate in zaslužene svobode! — Občan.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 5. junija tega leta so nam zvonovi naznanili žalostno novico, da se je preselila v večno pomlad koma 35 let stara posestnica Marija Sever, rojena Cajnkar. Iskala je zdravja v mariborski bolnici, kjer se je podvrgla težki operaciji, ki ni prinesla zdravja. K večnemu počitku smo jo položili v soboto, dne 7. junija na magdalenskem pokopališču v Mariboru. Bila je vzorna žena in krščanska mati, za katero plakajo žalujoči mož in dve mali nepreskrbljeni hčerki. V miru počivaj, blaga žena!

Št. Ilj pri Velenju. Blagoslovitev društvenega doma se je razvila v pravi šentiljski narodni praznik. Ob desetih je lepa vrsta belo oblečenih deklic otvorila procesijo od cerkve proti novi stavbi, katero je blagoslovil vič. g. kanonik Vraber iz Maribora, ki je nato v cerkvi v izbranih besedah govoril o pomenu in namenu novega doma, povdarjajoč skrb katoliške cerkve za krščansko prosveto med ljudstvo. Popoldan je v društveni dvorani, ki je bila daleč premajhna za številno množico, g. podravnatelj Fr. Hrastelj v ognjevitem govoru proslavil 25 letnico šentiljskega prosvetnega društva. V posrečeni primeri med starimi gradovi na slovenski zemlji, ki razpadajo v prah, in med novimi gradovi, ki si jih stavi slovensko ljudstvo v obliki društvenih domov je govoril o važnosti krščanske prosvete. G. nadrevizor Pušenjak pa je v dobro premišljenem govoru povdarjal neprecenljive zasluge naših zadrug, ki v duhu Krekovem delujejo za dobrobit slovenskega ljudstva na podlagi zdravih zadrugnih načel. Tudi šentiljski posojilnica je iz majhnih začetkov vzrastla po teh načelih v vpoštovanja vreden zavod, o čemer priča krasna stavba Društvenega doma. Domači pevski zbor je pod spretnim vodstvom g. Blagotinška iz Št. Andraža zapel nekaj prav primernih pesmi, ki so pokazale, kaj premora trdna volja in ljubezen do lepe slovenske pesmi. Dovoljena deklamacija je proslavljala ta veliki šentiljski dan. Med posameznimi točkami je neumorno igrala rudarska godba iz Velenja. Nato se je razvila prava slovenska zabava na prostem. V zelenih šotorih so se prodajale različne dobrote domače in tuje in četa urnih deklet in fantov je skrbela, da je teh bodrot postal deležen, kdor je le hotel. Bogate opremljen muzej je skrbel za

Skupščina Prosvetne zveze na Brezjah.

Vsakoletna skupščina Prosvetne zveze na Brezjah se na željo mnogih vrši tudi letos. Ker pa je avgusta meseca evharistični kongres v Zagrebu, kamor bomo tudi povabili lavantince, se vrši skupščina Prosvetne zveze na Brezjah že julija. Prosili smo za polovično vožnjo, imamo zagotovilo, da bo prošnja ugodno rešena. Ker pa moramo s predpripravami začeti, vljudo prosimo prečastite župne urade, da oznanijo spodaj objavljeni spored in da začno sprejemati prijave. Prijavne pole naj blagovolijo gg. duhovniki sami nastaviti s stolpci: Ime, vstopna postaja, plača za izkaznico Din 5.—. Cena izkaznicam bo Din 5.—. Spored: Dne 6. junija: Odhod z nočnim vlakom, ki odhaja iz Maribora ob 21.50. Če bo potrebno, bodo vozili tudi dopolnilni vlaki. Dne 7. julija: Po dohodu

na Brezje sv. maše. Ob 10 dopoldne pridiga in slovesna služba božja. Ob pol 12. uri zbor. Popoldne čas za zasebne pobožnosti in izlet na Bled. — Zvečer ob 8. uri pridiga, litanijske in rimske procesije. Dne 8. julija: Od 4. ure dalje svete maše. Ob pol 6. uri slovesna sveta maša in pridiga. Nato dohod na vlak. Popoldne zveza z vsemi vlaki na stranskih progah.

Zaključek prijav: Da bomo mogli vse potrebno urediti glede vagonov, je treba prijave zaključiti z dnem 23. junija, da imamo mi vsaj 27. junija vse prijave v rokah in da lahko pravočasno razpisujemo izkaznice.

Povdarjamo znova, da se ta skupščina vrši na željo onih, ki želijo letos na Brezje in Bled, kakor vsako leto. Naj se zato istočasno povsod povdarja, da bo letos avgusta evharistični kongres v Zagrebu, za kar se bodo objavila posebna navodila.

smeh. Vmes pa je pridno igrala godba in pel pevski zbor od St. Andraža. In nad vso to razigrano množico se je razprostiralo jasno junijsko nebo, dokler ni večerni mrak zaključil dneva in zabave. Prehitro je minilo, a zadovoljni smo se razšli.

St. Janž pri Velenju. V nedeljo, dne 15. junija se vrši ob pol dveh popoldne slovesen sprejem v dekliško Marijino družbo in ustanovitev Marijinega vrtca. Svečani obred s primernim nagovorom bo izvršil preč. g. dekanijski voditelj Marijine družbe msgr. Ivan Rotner iz Škal. Po cerkveni slovesnosti je v društveni dvorani kratka akademija s petjem, deklamacijami ter prizorom: Marijina hiša pred nebeškimi vrati. Sosedne Marijine družbe, posebno pevke, prijazno povabljeni. — Dne 5. tega meseca smo imeli že zopet pogreb. Takorekoč brez slovesa je zapustila moža in nas Jožeta Zajc, po domače Benetkovka v Pirešici. Prišedša na polje, se je od kapi zadeta nezvestna zgrudila in je po nekaj dneh mučnega trpljenja umrla v 68. letu svoje starosti. Globoko žalujemo možu naše odkrito sožalje, rajni pa bodi Bog mflotljiv sodnik.

Izpod Donačke gore. V ponedeljek, dne 2. junija je bilo cel dan soparno in okrog 5 ure popoldne je začelo bliskati in grmeti in črni oblaki za Bočem niso kazali nič kaj dobrega. Pa kmalu za tem je začela padati suha toča, debela kakor oreh in v pol uri je pokrila zemljo, da smo hodili po njej kakor po žiml po snegu. Še drugi dan zvečer je je bilo pod kapom vse polno. Pšenica, ječmen, rž in oves, vse je popolnoma uničeno ter se mora pokositi. Seno je v zemljo zbito tako, da še ni mogoče kositi. Sadje je na tleh, dreve okleščeno in za več let uničeno. Najbolj je uničeno v vasi Višjavas in Tlake kakor tudi Zahanberc. Škodo je pregledal g. župan in cenilec. Prosimo, da si ogleda škodo kak višji organ, da se nam da takoj za seme ajdo in v jesen pa za seme in za hrano tudi kakšno žito.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Dne 2. junija je našo župnijo obiskalo hudo neurje, med katerim se je vsula s silovito močjo debela toča. Nevarne megle s točo je veter obrnil ob Boču ter odgnal proti Sv. Florijanu na Hrvasko. Od toče so zelo močno prizadeti naši hribovci ob Boču ter kmetje, ki imajo svoja posestva po vaseh ob vznožju Boča. Toča je prizadetim posestnikom uničila popolnoma gorice in žitna polja. Pšenico, rž itd. so morali posestniki pokositi. Ta grozni točji ropot je napravil prizadetim veliko razburjenje. Oblasti so poslale na lice mesta cenilne komisije. Upamo, da bodo oblasti delale na to, da se po toči prizadetim posestnikom odpiše davek in podari primerna podpora, oziroma semensko žito.

Misljinje. Delavci Pergerjevega podjetja so doživeli vesel dan. Zadnje dni majnika so dobivali vsi zaporedoma vsak svojo hranilno knjižico, glasečo se na znesek treh tisočakov dinarjev iz zapuščine blagopokojnega gospoda Pergerja. Kako je dobri gospod ljubil svoje delavstvo, je pokazal s tem plemenitim dejanjem. 400 je njegovih delavcev in nobeden ni bil pozabljen. Kako veselo razpeloženo je vse delavstvo! Neki človek je rekel: Če rajni gospod Perger še ni bil v nebesih, sedaj pride gotovo, ko je tolikim pomagano. Ta ima bolno ženo, oni bolno mater, tretji kopico raztrganih otrok — kako dobrodošli so bili trije tisočaki. — Vsi se veselimo z našimi delavci in smo hvaležni vodstvu podjetja, da je delavstvu tako prijazno in naklonjeno. Bog daj, da bi bilo naše delavstvo tudi gmotno vedno dobro oskrbljeno! — Obče spoštovanega moža gospoda Rutnika je zadel hud udarec. Pretekli teden v sredo in soboto je spremljal dve svoji hčerki na zadnji poti. Kot

družinski oče je v zadnjem času doživel mnogo bridkega. Bodi mu Bog v tolažbo!

Sv. Martin na Pohorju. Dne 18. maja je umrla v Zg. Prebukovju ugledna posestnica in Marijina družbenka in dobra krščanska mati Genovefa Potočnik v 38. letu. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležila Marijina družba ter ogromna množica občinstva. Blago Fefko in dobro mamico ohranimo v blagem spominu, rodbini pa naše sožalje. — Dne 5. junija so napravili učenci in učenke, 75 po številu, iz Zg. Polskave izlet k Sv. Martinu na Pohorje, pod vodstvom g. upravitelja Rainerja. Gosp. Ivan Böhm iz Frama je daroval otrokom več kilogramov kruha, in gospod trgovec Leopold Vorša revnim otrokom razglednice od Sv. Martina. Otroci so se počutili na zelenem Pohorju zelo zadovoljni. Darovalcema najlepša hvala.

Sv. Jurij ob južni železnici. Kmetijska šola priredi enodnevni tečaj o zelenem precepljevanju šmarnice na zavodu s praktičnimi vajami v sosednem šmarničnem nasadu. Tečaj in prehrana je brezplačna. Tečaj se bo vršil 23. junija tega leta od 9. do 12. in od 2. do 5. ure.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Na Križevu, dne 29. majnika letošnjega leta je obhajal naš cerkovnik g. Ferdinand Kukovec svoj 80 rojstni dan. Znamenito je pri tem še posebno to, da je ravno na isti dan tudi ljubljanski škof, dr. A. B. Jeglič svojo osemdesetletnico praznoval, ker sta oba ta jubilarita na eden in isti dan rojena. Starček že opravlja svojo službo blizu 50 let in je tudi zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Bog še ga ohrani pri zdravju, da še dočaka drugi jubilej.

Stari učenci. V nekem razredu so se učili zgodbe svetega pisma v skupinah po dveh letih. Ker so začetkom novega leta prihajali novi učenci v ta razred, niso mogli odgovarjati vprašanjem iz prejšnjih let. Tako se je zgodilo, da učenec ni odgovoril na neko vprašanje. Katehet vpraša: »Kako dolgo se že učiš sveto pismo.« — »Od Kristusovega rojstva,« odgovori deček. Katehet: »Torej ne od stvarjenja sveta?« — Učenec: — »Ne, pa moj sosed je že tako dolgo tu!«

Dravska dolina. Poštne razmere. Pisal sem neki osebi dvakrat pismo. Pismo pa je prišlo po par tednih nazaj s prilepljenim lističem:

ZA RAZVEDRILO

Katehet: »Angelje, ki so se prevzeli, je pahnili Bog v pekel in nikdar več ne bodo videli njegovega obličja.« — **Mihec** se zasmee, kažoč na svojega sosedo. — »Čemu se smeješ, Mihec?« — **Mihec:** »Ta tudi ne bo videl božjega obličja, ker je zelo kratkoviden!«

Iz vojaške službe. **Korporal:** »Rekrut Majer, povej, kaj je patron?« — **Rekrut:** »Sveti Dominik.« — **Korporal:** »Osel! Jaz mislim patron za ogenj.« — **Rekrut:** »A tako; sveti Florijan, gospod korporal!«

Opravičljiva razmišljenost. Mlekarija je izročila odjemalki kanglo, v kateri ji je prinašala vsak dan mleko. Odjemalki se zdi kangla nekoliko prelahka, zato jo odpre in vidi, da je le do polovice nalita, in sicer s samo vodo. »Kaj pa je to,« vzklikne, »saj je v kangli sama voda!« — »Ne zamerite, gos-

»Nije tražilo — Non reclame.« Ker sem se v mladih letih nekoliko učil hrvaščine, sem pogruntal: To naj pomeni, da naslovljenec pisma ni iskal, namreč na pošti. Ja, ljuba duša, si mislim, kako pa ga bo iskal, saj ni vohal, da ga dobi. Včasih je bila navada, da so se na pošti potrudili, da se je pismo dostavilo. Če ga ni pismonoša dostavil sam osebno, ga je pa po komu drugem, na primer po šolarjih. Ali zdaj ni take navade več? Dotična oseba, ki sem ji pisal, stanuje deset minut proč od pošte. Na naslovu sem poleg imena in po-klica imenoval celo hišo, v kateri stanuje. Pa pride pismo nazaj s pripombo: »Nije tražilo!«

Sv. Primož na Pohorju. Lani je bilo v naši mali župniji vsega skupaj komaj pet pogreb. Letos pa že dozdej. In sicer dva še posebno žalostna, namreč dve materi-porodnici. Prva, Frančiška Žvirč, je zapustila svojemu možu dvoje nedoroaslih otrok; druga, Marija Jeromec pa pet. Obe sta še bili v najlepši dobi. Pljučnica! Zrtvi naših revnih delavskih razmer. — Tretja, kmečka žena je tudi le komaj ušla smrti. — Lesno krizo naši kmetje zelo hudo občutijo. Saj jim pol obstanka daje les. Vsi razumnejši spoznavajo, da se bo treba v bodoče bolj vreči na obdelovanje polja in na živinorejo. Sicer bo jo! Ze sedaj marsikateremu, ki se je nekoliko preveč zanesel na gozd, grozi gospodarski polom. Dosti denarja naši ljudje tudi izmečejo za razne srečke, ki jim jih agenti vsilijo na obroke. Nekaj časa plačuje, potem mu je preneumno — pa pusti in tako zgubi ves vplačani denar. — Ozimine in sploh setve kažejo lepo. Bog nas varuj treska in hudega vremena!

Berkovci. Prostovoljno gasilno društvo Berkovci priredi dne 29. junija tega leta veliko javno tombolo na prostem pri g. Matiji Jurinec z mnogoštevilnimi krasnimi dobitki. — Glavni dobitki so: novo moško kolo, zlata ura, vreča banaške moke 85 kg, boks koža, moška obleka itd. Cena karte po 1 Din. Vsi vljudno vabljeni.

Golavabuka pri Slovenjgradcu. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo vprizori dne 15. junija tega leta igro »Deseti brat« v petih dejanjih in sicer ob 3. uri popoldne pod kozolcem g. Mihaela Sorman, po domače Košutnika v Tomaževi vasi. Naslednjo nedeljo, dne 22. junija se ob isti uri in na istem mestu igra ponovi združeno z veselico pri Košutniku. Čisti dobiček je namenjen za nabavo nove motorne brizgalne. Igra se uprizori ob vsakem vremenu.

Sv. Arah na Pohorju. Pri nas bomo letos obhajali Antonovo že v četrtek, dne 12. ju-

pa,« odgovori mirno mlekarica, »danes sem tako razmišljena, da sem pozabila mleko priliti.«

Zdravnik: »Tu imate termometer, gospod. Vtaknite ga bolni soprog pod jezik, v ustih pa ga naj drži najmanj dve minuti!« — **Soprog:** »Ali nimate mogoče termometra, ki bi ga morala moja stara držati vsaj pol ure pod jezikom?«

Gospa (se ustavi pred izložbenim oknom): »Poglej, Drago, v ta-le plašč sem se celo zaljubila!« — **Mož:** »Pojd, pojd, ti se nimaš nič za zaljubiti, ti si oženjena žena!«

Gospodar je šel okoli svojega gospodarskega poslopja, da se prepriča, če je vse v redu. Na koncu hleva naleti na starega Matica, kateri je bil nekoč za hlapca pri njem, a je bil sedaj bolan v ubožnici. »Kaj pa ti delaš tu ob tej uri, nočni zrak ne bo dober za revmatizem.« — »Zdravnik mi je svetoval.« »Kaj, da ponoči okoli lažiš?« — »Ne, kokošjo juho mi je svetoval!«

nija — ne v petek. Za četrtek torej, romarji, ste povabljeni k ljubemu Sv. Arehu na Pohorju sv. Antona častiti!

Št. IIj v Slov. goricah. Dne 24. maja se je tukaj poročil čevljarski mojster g. Ig. Šef z gđ. Mimiko Šabeder, pridno Marijino družbenico. Veseli gostje so nabrali za dijaško kuhinjo 140 Din, za dijaško semenišče pa 160 Din. Vsem darovalcem Bog plačaj!

Št. IIj v Slov. goricah. Umrl je pri nas dober sosed in vrli član apostolstva mož g. Ivan Germ. Kako je bil rajni priljubljen je pokazal njegov pogreb, ki je bil dne 1. junija. Bodi mu zemljica lahka!

Sv. Martin pri Vurbergu. Zelo nas je preselila žalostna vest, da je dne 11. maja po večletni mučni bolezni umrla previdena s svetimi sakramenti v najlepši dekliski dobi, v 80. letu svoje starosti Marija Ribič iz občine Ciglenca. Kako zelo je bila pri vseh priljubljena in spoštovana, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi od blizu in daleč. Ob tej priliki se moramo prav iskreno zahvaliti vsem sosedom in znancem, ki so jo tolažili v njeni bolezni in jo v tolikem številu spremlili na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo smo še dolžni pevskega zboru, ki je pod vodstvom organista g. Stanka Novak zapel na domu in ob odprtem grobu gniljive žalostinke. Preselila se je s čistim srcem iz te doline solz tja gori v nebeške višave, v tisti kraj, kjer kraljuje večni maj.

Vurberg. Dne 1. junija tega leta se je tu ponesrečil po neprevidnosti s samokresom 23 letni posestniški sin Anton Soko, ki je bil dober godbenik. Pri popravljanju samokresa se mu je ta sprožil v prsa in skoraj bi bilo po njem. Težko bi bilo staršem za edinega sina, ki je bil dober in splošno priljubljen mladenič. Malo več previdnosti bi trebalo z orožjem.

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 19. maja tega leta nas je zapustil župnik v pokoju g. Janez Hauptman, ki je tu pomagal v dušeskrihu. Šel je v Slavonijo, kjer mu verni Slavonci obljubljajo dokaj brezskrbno eksistenco, tako silno si želijo duhovnika. Mirnemu in blagemu gospodu želimo na novem mestu obilo blagoslova in odkritosrčne ljubezni novih fafaranov v daljni Slavoniji.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Za savsko občino res nekaj izrednega je bila poroka domačinke gđ. Klementine Ritonja z g. Magdičem, uslužbencem pri državni železnici. Vršila se je namreč prvi dan križevih procesij v savski kapeli, kar je bilo gotovo prvič v zgodovini te občine. Na nevestinem domu so svati darovali za Društveni dom 120 Din. — Ravno teden

pozneje pa je bila poroka g. Franca Cajnkar z gđ. Marijo Rajh. Oba sta bila pridna Marijina družbenika. Zenin se je za ta dan pripravil s duhovnimi vajami, kar bi naj posnemali vsi mladeniči, ki se pripravljajo za ta korak. — Tudi tukaj niso pozabili na Društveni dom in so veseli svati nabrali zanj 200 Din. Bog plačaj obojim darovalcem! Mladima paroma pa obilo sreče in božjega blagoslova v življenju!

Majšperk. Toča nas je že dvakrat obiskala in napravila precej škode, da ne bo treba šmarnice posekati, ker jo bo toča, če nas bo večkrat obiskala.

Kobiljak pri Kapeli. Kot spomin na blagega očeta, dobrega katoliškega moža Josipa Holca, je darovala hčerka Marija za dijaško kuhinjo v Mariboru še 100 Din, tako da se je vsega nabralo 154 Din. V imenu dijakov srčno hvala! Naj to dobro delo ljubi Bog povrne blagumu očetu v večnosti!

Kostrivnica pri Slatini. Črni oblaki, noseč pogubo za kmečke pridelke, so se razgrnili nad Bočem, oziroma nad Kostrivnico, v ponedeljek, dne 2. junija. Ljudje so sežigali blagoslovljen les in sveče, proseč Boga usmiljenja. Močan zahodnik je sicer prepodil oblake, ki so pa medtem obsipali s točo, debelo kot oreh, gornji del kostrivniške župnije. Ko je toča ponehala, se je videlo daleč prizadete kraje, ki so bili pobeljeni kakor od snega. Še čez več dni je bilo videti točo po klancih. — Poljski pridelki so uničeni, istotako vinogradi. Merodajne oblasti se opozarjajo, da se usmilijo ubogega ljudstva. Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Kapela pri Radencih. V nedeljo dne 1. junija se je poročila dobra, poštena mladenka, dolgoletna odbornica Marijine družbe Marija Movrin iz Radenskega vrha z istotako vrliim, vestransko vzglednim mladeničem Lovrencem Korošcem iz Okoslavskega vrha. Na veselji gostiji so dobrosrčni gostje z ozirom na pomanjkanje delavcev v vinogradu Gospodovem zbrali za prepotrebno novo bogoslovnico 170 Din. Vsem darovalcem naj ljubi Bog tisočero povrne, mladima novoporočencema pa želimo, da bi jima Vsemogočni dal milost, da bi bilo njuno življenje tudi v novem stanu prijetno, kakor je bilo v samskem stanu in da ju ljubi Bog ohrani do skrajnih mej človeškega življenja srečna in zadovoljna!

Pečica ob Beču. Vedno je lepo in prijetno tu gori pri nas. S prvimi do zadnjih žarkov nas sonce objema in vsak popotnik se odtod veselo ozira po prelepih gričih in ravninah tja dolj do hrvaškega Zagorja, Svetih gor in Radence ter tja gori proti Sv. Roku in obša-

vinjskim goram ter solčavskim in koroškim planinam. Pa v veliko žalovanje se je zagnal ta kraj in še posebno Damšetova hiša, ko nam je po kratki in mučni bolezni neizprosna smrt dne 21. maja tega leta pobrala mlado in skrbno gospodinjico in mater Antonijo Damše, rojeno Baštevč-Sket. Kakor je bilo lepo njeno življenje, tako lep je bil tudi njen sprevid na sladkogorsko pokopališče v kljub hudemu dežju. Na zadnji poti jo je spremljala poleg obeh domačih dušnih pastirjev in vlč. magr. Vrežeta velika množica ljudi iz domače in sosednje njene rojstne šmarske župnije. Počivaj v miru, draga mamica, ljubi Bog pa bodi tolažnik zaostalemu možu in trem otročičkom.

Šmarje pri Jelšah. Prav imate, g. urednik s svojim začudenjem, da iz tako velikega šmarskega okraja posebno v tekočem letu dobite tako malo novic in dopisov, kakor da bi ne imeli nobenih posebnih dogodkov in bi bilo naše prosvetno delovanje popolnoma zapalo. In vendar smo imeli precej gostij in med njimi tudi zlato, ki bi jo imel obhajati že 9. maja, predzadnjo majniško sotobo pokopani Matevž Hrup. Da je tukaj »vsesort« zrak, nam kaže to, ker jih je bilo med dose-danjimi 30 mrličih 11 nad 70, 7 nad 20 in 12 pod tri leta starih. — Pozimi je krasno uspel naš gospodinjski tečaj, o katerem bi nam bil pač morala svoječasno kaj več poročati kate-ra izmed udeleženk. — V tem poletju obhaja svojo osemdesetletnico življenja in petdeset-nico najzvestejšega obiskovanja šmarne telesno močan in duševno vrlo razvit Franc Jug iz Globokega, ki je že od leta 1873 naprej — torej že blizu 60 let — zvest naročnik »Slo-venškega Gospodarja«. Kazal mi je pred krat-kem zelo obširen za tisk pripravljen rokopis najmlajših pesmic za gostije in poštene za-bave. — Zadnjo majniško nedeljo se je v na-ši romarski cerkvi vendar enkrat pokazal in prav dobro postavil naš cerkveni moški pev-ski zbor; pa bi se gotovo še prav mnogokrat, ko bi vedeli, kako radi jih poslušamo. — Ne-kaj posebnega je doživel naš sosed od Sv. Roka, Žan Vrgže, ko mu je dne 11. maja od južne strani skoraj v naročje priletel — Bog ve, odkod, krasen, menda dveletni srnjak. To so ti drugi dan lovci letali in stikali. — Kdor pa hoče videti velikanske uspehe našega pod-predsedstva rojaka g. dr. V. Lorgerja sto-ječega olupševalnega društva »Procvit«, naj se potruji vsaj ob birni v juliju ali pa ob Veliki maši k nam in bo strmel nad popol-noma prenovljenim trgov ter še posebej nad čudovito lepo urejenimi cvetličnimi gredami okoli naše cerkve.

Pomiritev. Mlad žid se je hotel dati krstiti. Rabin mu ugovarja in pravi, da se oče, če to zve, obrne še v grobu. — »No, no,« odgovori mladenič, »to se bo vse zopet poravnalo. Zakaj, čez nekoliko dni se dá krstiti tudi moj brat in oče se bo zopet obrnil na ono stran, na kateri sedaj leži in — svršena stvar!«

Nekdo se je v družbi bahal, da spi v najmrzlejši noči pri odprtem oknu. Tovariši mu niso verjeli. Zato se gre-do ponoči prepričati pred njegovo sta-novanje, a najdejo okna zaprta. Ko ga drugi dan vprašajo, kako to, jih šalji-vec zavrne: »Kaj je bila sinoči najmrz-lejša noč?«

Pek in čevljar se prepirata, kateri stan je častnejši: pekovski ali čevljarski. »Kaj boš ti,« reče pek, »moj stan je gotovo častnejši od tvojega, zakaj, kar jaz napravim, pride vse na mizo, a kar naredi čevljar gre vse pod mizo!«

Sreča tatu. V gledališču so predstavljali igro, v kateri je moralo več igralcev z odra med občinstvo v parterju, da bo sodelovali od tam. Komaj je sedel

prvi igralec na svoj sedež, že mu je iz- vlekel spreten tat iz žepa dragoceno uro. Igralec je zgrabil tatu in kričal: »Stražnik! Tatovi!« — Občinstvo je me-nilo, da spada to v igro in se je glasno smejalo. Istega mnenja so bili tudi stražniki, zato so se smejali in se niso ganili. — »To ni igra,« je besno zagr-mel igralec, »vrag ima mojo uro!« — Občinstvo je udarilo v smeh. Tačas se je izmuznil tat rokam okradenega in med burnim ploskanjem in kljci iz-ginil.

Ne more jesti. Gost sedi v krčmi pri mizi ter gleda pred se na krožnik poln juhe, a je ne vzame. Hitro priteče krč-marica in ga vpraša, ali mu ne diši ju-ha. — »Ne morem jesti,« odgovori gost. — »Ej,« reče krčmarica, »pa vam prine-sem drugo!« Kmalu je druga juha na mizi. Gost jo vlije na krožnik, a dene roke križem, ne poskusivši juho. — »Kaj,« vpraša krčmarica, »ali tudi te ne morete jesti?« — »Ne morem,« reče gost na kratko. Krčmarica prinese tret-jo juho, a godi se ji kot prvič in druzič.

»Kaj vam pa je, gospod, da ne jeste pri nas juhe?« vzklikne krčmarica. — »Oh,« nategne gost, »saj bi jo jedel, toda žli-ce nimam!«

Dobre mu je povedal. Več mestne go-spode je potovalo lepega poletnega dne peš po deželi. Med potjo so se zabavali s tem, da so izpraševali kmete to in ono ter se potem posmehovali njihovim preprostim odgovorom. Tako je vprašal prevzetan mestni gospodič nekega kme-ta: »Slišite, očka, čemu pa stoji križ tam-le?« — »Hm,« odgovori kmetič, »tam se je zgodil pred leti velik čudež, ki se lahko prigodi tudi vam, ako po-kleknete pred križ in prav pobožno mo-lite!« — Med glasnim smehom cele družbe vpraša gospodič kmeta vnovič: »Kakšen čudež pa se je zgodil?« — »Tam je prišel k pameti mestni gospod, ki je ravno tako neumno vpraševal kot vi!« se odreže kmet. Vse se je se-daj krohotalo radovednemu gospodiču, ki od tistega časa menda nikoli več ni popraševal kmeta, čemu stoji križi ob razpotjih.